

NÉHÁNY ÚJABB DOKUMENTUM MUTTNYÁNSZKY ÁDÁM PROFESSZOR FELMENŐINEK LAKHELYEIRŐL ÉS A MUTTNYÁNSZKY CSALÁDNÉV EREDETÉRŐL

Bánki Imre

A Muttnyánszky Ádám családfája, rokonsága, életrajza című, Ludvig Győző szerzőtársammal írt könyvünk 1998-ban jelent meg [1]. Azt gondoltam akkor, hogy mivel az életrajzi adatokban előforduló téves adatokat ebben a munkában tisztáztuk, azok **további vita tárgyát nem képezhetik**. Azonban ismételtlen megjelentek helyesbítésre szoruló állításokat tartalmazó dolgozatok. Ezen állítások tarthatatlanságára szeretnék rámutatni az alábbi I. fejezetben.

A Muttnyánszky családnév feltehető eredetére és a család – jelenlegi ismereteim szerint – legrégebbre visszavezethető lakhelyére fellelt adatokat a II. fejezetben ismertetem.

A III. fejezetben Muttnyánszky Ádám professzor¹ családjának történetét tekintem át, vázlatosan.

I. FEJEZET

MUTTNYÁNSZKY ÁDÁM PROFESSZOR FELLELT FELMENŐINEK LAKHELYEI

A [2]-es munkában Seres István tollából 2002-ben, majd a [3]-as munkában 2006-ban ismét megjelent a Muttnyánszky Ádám (1889–1976) című életrajz. (Lásd az M1 mellékleten.) Ennek első bekezdésében a következő állítások olvashatók:

- „A Muttnyánszky család **a XVIII. század elején** került Solymárra, ...”
- „A család **őseinek a sírja** még ma is megtalálható a solymári temető régi részén, a papi sírok szomszédságában, ...”

Azonban sem a [2]-es, sem a [3]-as munkában nincs megadva vagy megjelölve olyan forrásmunka vagy dokumentum, amely a fenti két állítás helytálló voltát bizonyítaná².

A fent említett életrajz kutatási eredményeim alapján helyesbített változata Solymár Nagyközség honlapján 2013. március 18. óta érhető el [4]. (Lásd az M2 mellékleten.) **Ennek első bekezdésében – többek között – a következőket állítom:**

- A Muttnyánszky család **a XIX. század utolsó éveiben** került Solymárra.
- Muttnyánszky Ádám professzor **szüleinek sírja** található meg a solymári temető régi részén, a papi sírok szomszédságában.

Solymár Nagyközség honlapján **csak az állításaim olvashatók. Állításaim helytálló voltának bizonyítására a következő pontokban foglaltakat hozom fel.**

- a) Az akkor hatályos rendelkezések szerint 1944-ben mindenkinek igazolnia kellett származását nagyszüleiig bezárólag. Muttnyánszky Ádám professzor 1944. április 21-én töltötte ki a Származási táblázat című formanyomtatványt önmagáról, szüleiéről és nagyszüleiéről, saját kezűleg [5], amit a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Levéltárában leltem fel akkor, amikor már nyomdában volt az [1]-es munka kézírata 1998-ban. Ezért ezt a Származási táblázatot itt adom közre először. (Lásd az M3 mellékleten.). **E Származási táblázatból minden kétséget kizáróan megállapítható Muttnyánszky Ádám professzor, továbbá szülei és nagyszülei születésének helye és ideje.**

Az [1]-es munka 8. oldalán már leközölt családfa idevágó adatai pontosan egyeznek a Származási táblázatban foglalt, nekik megfelelő adatokkal. **A legújabb kutatási eredményeimmel kiegészített Muttnyánszky családfát lásd az M4 mellékleten.**

- b) Általam fellelt anyakönyvi bejegyzések (lásd az M5 – M10 melléleteket) bizonyítják azt, hogy **a Mutnyánszkyak a XVIII. század utolsó harmadában és a XIX. század első évtizedeiben Nagykanizsán voltak állandó lakosok.** A nagykanizsai római katolikus anyakönyvekben 1777 és 1817 között található bejegyzések szerint
Mutnyánszky Imrét 1777. június 5-én Nagykanizsán keresztelték meg (M8 melléklet);
Mutnyánszky Alajos, Mutnyánszky Ádám professzor **dédapja** 1811. május 12-én Nagykanizsán kötött házasságot (M9 melléklet);
Mutnyánszky Alajos későbbi ügyvédet, Mutnyánszky Ádám professzor **nagyapját** 1817. április 2-án szintén Nagykanizsán keresztelték meg (M10 melléklet).
- c) Seres István SOLYMÁR TÖRTÉNETE ÉS NÉPRAJZA című, 1993-ban megjelent munkájának [6] 55. oldalán, az első hasáb negyedik bekezdésében, többek között, a következők olvashatók: **„Erre az időszakra azonban mégis némi fényt derít a Veszprémi Püspöki Levéltárban őrzött 1747. évből származó összeírás, mely Solymár község 99 házában lévő lakósságot név szerint és életkor szerint is tartalmazza.”** Majd az 55-58 oldalakon közli a névsort, „NÉVJEGYZÉK Solymár község lakosságáról az 1747. évi összeírás alapján (Házszám, név, életkor, családi jogállás szerint)” cím alatt.
- E névjegyzékben sem a Mutnyánszky, sem a Muttnyánszky családnév nem fordul elő.
- d) A [6]-os munka 64. és 65. oldalain foglaltak szerint Solymáron 1862-ben óriási tűzvész pusztított. A 65. oldalon a második hasáb második bekezdésében a következő – e dolgozat tárgyát érintő - megállapítás olvasható: **„Pótolhatatlan veszteség azonban, hogy elégték a plébániahivatal anyakönyvei, s így a tűzvész előtti lakosságra vonatkozó leglényegesebb bizonyítékok elvesztek.”**
- e) Tekintsük át azt, hogy mi veszett el teljesen a tűzvészben, és mi az ami, ha hiányosan is, de megmaradt. A [2]-es munka 156. oldalának első és második bekezdésében a következők olvashatók: a székesfehérvári egyházmegye 1846. évi sematizmusában foglaltak szerint **a solymári plébános 1719-től kezdve vezet anyakönyvet.** Innen kezdem az áttekintést.

A tűzvészben teljesen elpusztult az 1719-től 1816-ig terjedő időszakban készült valamennyi anyakönyv.

A [2]-es munka 142. oldalának első bekezdésében foglaltak szerint **a solymári plébánián anyakönyvek csak 1816-tól vannak, de hiányosan**, mert a régiek nagy része elpusztult az 1862-es tűzvészben. Hogy az 1816 és 1862 között készült anyakönyvek mekkora része lelhető még fel, és mekkora része semmisült meg, arról az alábbiak szerint készítettem áttekintést³.

Az 1960-as években a Magyar Országos Levéltár (a továbbiakban: MOL) szakemberei **mikrofilm felvételeket készítettek** az összes magyarországi római katolikus egyházközség anyakönyveinek minden egyes oldaláról, **a fellelhető legelső anyakönyvi bejegyzésektől 1895-ig**⁴. E mikrofilm felvételek tanulmányozhatóak Budapesten, a MOL Kutatótermében. **Itt találtam meg a solymári keresztelési, házassági és a halotti anyakönyvek oldalairól készült mikrofilm felvételeket 1816-tól 1895-ig.** Kutatásaim eredményeit az M11, az M12 és az M13 melléleteken foglaltam össze. E melléletek alapján a meglévő és az elveszett solymári anyakönyvek az 1816 elejétől 1862 végéig terjedő 47 naptári évre – évenkénti bontásban – a következő képet mutatják.

Az anyakönyv megnevezése	1816 elejétől 1862 végéig		
	megvan	elveszett	megvan a 47 naptári évből annak
Keresztelési	42 évre	5 évre	89 százaléka
Házassági	38 évre	9 évre	81 százaléka
Halotti	38 évre	9 évre	81 százaléka

Ebből a táblázatból kitűnik, hogy az anyakönyveknek, készítésük éveit alapul véve, legalább a **81 százaléka van meg.** A keresztelési anyakönyveknek – amelyekben a szülők neve is szerepel - pedig a **89 százaléka.** Az 1816 és 1862 közötti időszakban készült anyakönyvek **ilyen nagy hányadának megléte** indokoltá teszi ezek átvizsgálását is.

Az M11, M12 és az M13 mellékletekben felsorolt anyakönyvek átvizsgálása során világossá vált előttem, hogy az **1816-tól 1895-ig fellelhető solymári anyakönyvekben sem a Mutnyánszky, sem a Muttnyánszky név nem fordul elő.**

- f) **A Muttnyánszky család solymári jelenlétére utaló legkorábbi jól bizonyítható adatot a Budakörnyéki Földhivatalban letem fel. (Lásd az [1]-es munka 11. és 100. oldalain foglaltakat.) Ezek szerint Muttnyánszky Ádám királyi járásbíró, Budapest, II. ker. Török utca 25. szám alatti lakos az 1896 november 7-én kelt adásvételi szerződés alapján, vétel jogcímén szerezte meg a Solymár 989. tulajdoni lapszám alatti 1000 négyszögöles telek és az azon álló ház tulajdonjogát. Ezt követően jelenhettek meg legelőször a Muttnyánszky család egyes tagjai állandó lakóként Solymáron, mert maga **Muttnyánszky Ádám táblabíró 1912-ig budapesti állandó lakással rendelkezett, gyermekei pedig 1890 és 1905 között Budapest II. kerületében, a Margit körúti Elemi Népiskolába jártak. (Lásd az [1]-es munka 103. oldalán az M15 mellékletet, továbbá az [1]-es munka 104. és 116 – 119. oldalain foglaltakat.)****
- g) **Az 1895 és 1920 közötti évekből két bejegyzést találtam a solymári római katolikus halotti anyakönyvben. Az első bejegyzés Muttnyánszky Ádámné Bartos Zsófia 1906. április 13-án, a második bejegyzés Muttnyánszky Ádám táblabíró 1920. január 26-án bekövetkezett haláláról szól. A halottleveleket lásd az [1]-es munka 105. és 106. oldalain. **Muttnyánszky Ádám professzor szüleinek sírja a solymári temető régi részén, a papi sírok szomszédságában van.****
- h) Muttnyánszky Ádám professzor édesapjának halála után a solymári családi ház üresen maradt. Ekkorra a testvérei kiröptültek a családi fészekből, Muttnyánszky Ádám is elköltözött Erzsébet nővérével együtt Pilisvörösvárra. Mivel 1921-ben a Muttnyánszky családból már senki sem lakott Solymáron, ezért 1921-ben eladták a családi házukat. Solymár község vette meg orvosi rendelő céljára. (Lásd a [6]-os munka 13. oldalán, Solymár kronológiájában.) De ha ez igaz, akkor hogy lehet az, hogy **családjuk neve nem szerepel az 1885 és 1944 között Solymáron megszűnt családnevek között?** (Lásd a [6]-os munka 263. oldalán foglaltakat.) **Ez csak akkor lehetséges, ha 1885-ben még nem lakott, 1944-ben pedig már nem lakott senki a Muttnyánszky családból Solymáron. Ez teljes összhangban van a rendelkezésemre álló, idevágó forrásmunkákban foglaltakkal.**

Azok az állítások tehát, hogy

- „A Muttnyánszky család **a XVIII. század elején** került Solymárra, ...”
- „A család **őseinek a sírja** még ma is megtalálható a solymári temető régi részén, a papi sírok szomszédságában, ...”

tévesek, helyesbítésre szorulnak.

Összefoglalva a fentieket:

A fenti két állítás közül **az első állítás téves voltát bebizonyítottam egyrészt a Származási táblázatban foglalt adatokkal, másrészt a nagykanizsai, a bonyhádi, a váci és a budapesti születési anyakönyvi bejegyzések helyének és keltének megadásával, amiről az M4 mellékleten összeállított családfán nyújtok áttekintést, s amelyeket bárki, bármikor ellenőrizhet Budapesten, a MOL Kutatótermében.** De ezt bizonyítja az is, hogy a Solymár lakosságáról 1747-ben készült névjegyzékben egyetlen Mutnyánszky vagy Muttnyánszky nevű személy sem szerepel, továbbá az is, hogy a Muttnyánszky családnév az 1885 és 1944 között Solymáron megszűnt családnevek között sem fordul elő.

A második állítás sem helytálló, a következők miatt. **A Magyar Értelmező Kéziszótárban foglaltak szerint ő „az az ismert nevű előd, akitől a család származik” [7]. Ezért Muttnyánszky Ádám professzor ősei a Nagykanizsán, 1811. május 12-én házasságot kötött dédszülei, Mutnyánszky Alajos és Tavali Rozália. A solymári temető régi részén, a papi sírok szomszédságában azonban nem ők nyugszanak, hanem Muttnyánszky Ádám professzor szülei.**

Muttnyánszky Ádám professzor az 1930-as években a solymári temetőben vásárolt sírhelyet, és ott építtetett családi sírboltot. A solymári Muttnyánszky sírboltban azonban Muttnyánszky Ádám professzoron kívül **csak XX. és XXI. században elhunyt családtagok nyugszanak. akik szintén nem ősei Muttnyánszky Ádám professzornak, amint az az M4 mellékleten feltüntetett családfa adataiból megállapítható.**

II. FEJEZET

A MUTNYÁNSZKY CSALÁDNÉV FELTEHETŐ EREDETE ÉS A CSALÁD - JELENLEGI ISMERETEIM SZERINT – LEGRÉGEBBRE VISSZAVEZETHETŐ LAKHELYE

Az egykori Árva vármegyében (térképét lásd az M14 mellékleten) a szlovák-lengyel határ szlovák oldalán ered egy patak, amelynek nevét 1920 előtt Mutnianka-nak, 1920 óta Mútňanka-nak írják. Ez a patak 22 kilométeres útja végén a Fehér-Árva folyóba torkollik. A Mutnyánszky családnév – véleményem szerint – e patakra és e patak környékére utal, s azt gyanítom, hogy a Mutnyánszkyak ősi fészke egykor Árva vármegyének ezen a környékén lehetett. A következőképpen jutottam erre a következtetésre.

Az 1998-ban megjelent [1]-es munka 7. oldalán szerepel az a megállapítás, hogy a családi hagyomány szerint a Mutnyánszky család lengyel származású. Ugyancsak az [1]-es munka 32. oldalán pedig az áll, hogy Magyarország Tiszti Cím- és Névtárában az 1890 körüli években megtalálható Mutnyánszky Jenő trsztenai főszolgabíró neve, továbbá Trsztenán állítólag egy nagy Mutnyánszky sírbolt van. Trsztena az egykori Árva vármegye területén fekszik.

Annak tisztázására, hogy földrajzi vagy vízrajzi névből képzett név-e a Mutnyánszky családnév, Trsztena környékéről kiindulva olyan földrajzi vagy vízrajzi nevet próbáltam keresni, **amellyel a Mutnyánszky családnév kapcsolatba hozható.**

Számos térkép áttanulmányozása után találtam rá a harmadik katonai felmérés során 1894-ben készült, az egykori Árva vármegye egy-egy részét ábrázoló 4262 és a 4263 szelvényszámú térképekre. Ezeken a Mutnianka nevű patak első, illetve második szakasza van feltüntetve. Ezért e két térkép egymáshoz csatlakozó oldalait összeillesztve készítettem egy másolatot, amelyen a Mutnianka-patak már a forrásvidékétől a Fehér-Árva folyóba való torkolatáig végig áttekinthető. (Lásd az M15 mellékleten.) Ezen a térképen egy, a Mutnianka-patak közvetlen közelében fekvő apró település mellett a **Dulov-Mutnianski** felirat olvasható. Látható ezen a térképen a Dulov-Mutnianski felirattól északnyugatra e patak mellett egy **Mutnianska pila** felirat is.

További kutatásaim során olyan – jelenlegi kiadású – Szlovákiát ábrázoló térképet kerestem, amely részletesebben mutatja be az 1894-ben Mutnianka-nak nevezett patakot és környékét. Így találtam rá egy kiadványra, amelyen (lásd az M16 mellékletet) a fent említett patak neve szlovákul Mútňanka. Ezen is megtalálható a **Mútňanský Dul'ov** település a Mútňanka-patak mellett, ettől északnyugatra pedig a **Mútňanská Pila** felirat kétszer is, szintén a Mútňanka-patak mellett.

Ha az interneten a „Google Fordító” linkre kattintunk, és a szlovákról magyarra való fordítás beállítása után a lefordítandó szlovák szöveg mezejébe beírjuk a Mútňanská Pila szavakat, akkor a Google Fordító magyarra fordított szöveget feltüntető mezejében a **Mútňanský** Sawmill felirat jelenik meg. Az angol közvetítő nyelvben a Sawmill szó magyarul fűrészmalmot jelent. Tehát a szlovák Mútňanská Pila felirat magyarul **Mutnyánszky** fűrészmalmot, a Mútňanský Dul'ov településnév pedig **Mutnyánszky** Dulovot jelent.

A fentiek alapján arra következtetek, hogy a Mutnyánszkyak egykor erről a patakról nyerték családnévüket, s – az eddigi ismereteim szerint legrégebbre visszavezethető – lakhelyük az egykori Árva vármegyében, az ott futó, régi nevén Mutnianka-, mai nevén Mútňanka-patak közelebb-távolabb eső környékén kellett, hogy legyen.

III. FEJEZET

MUTNYÁNSZKY ÁDÁM PROFESSZOR CSALÁDTÖRTÉNETÉNEK VÁZLATOS ÁTTEKINTÉSE ÁRVA VÁRMEGYÉTŐL SOLYMÁRIG

Az előző fejezetben foglaltak arra engednek következtetni, hogy Muttnyánszky Ádám professzor felmenői az egykori Árva vármegyében éltek, s hogy az ottani Mútnanka-patakról nyerhették családnévüket.

A fellelt legrégebbi, anyakönyvi bejegyzéssel bizonyítható Muttnyánszky családra azonban a Zala vármegyében fekvő Nagykanizsán találtam rá egy 1777-ben kelt kereszteleési anyakönyvi bejegyzésben.

A Muttnyánszky családnak az egykori Árva vármegyéből Zala vármegyébe vezető útjáról eddig még semmit sem sikerült tisztáznom. Csak annyi bizonyos, hogy az 1777 előtti időkből nem találtam egyetlen bejegyzést sem a Muttnyánszkyakra, sem a Nagykanizsán megkereszteltek között 1741-től 1776-ig, sem az ugyanott házasságot kötöttek között 1724-től 1810-ig, sem az elhunytak között 1736-tól 1818-ig.

Muttnyánszky Ádám professzor fellelt legrégebbi, dokumentumokkal bizonyítható felmenője a dédapja, Muttnyánszky Alajos tanító volt, aki Nagykanizsán, 1811. május 12-én nősült meg. 1838-ban azonban már a Tolna vármegyében fekvő Szekszárdon lakott és Bonyhádon tanítóskodott. (Lásd az [1]-es munka 9. oldalán foglaltakat.)

Muttnyánszky Ádám professzor nagyapja, Muttnyánszky Alajos, 1817. április 2-án Nagykanizsán született. Ügyvédi oklevelét Pesten, 1842. december 19-én szerezte meg. Bonyhádon eleinte ügyvédként, később közjegyzőként tevékenykedett. 1845. november 26-án vette feleségül Bonyhádon Ribitska Borbálát. Házasságukból hat gyermekük született. Az 1848/49-es szabadságharc lelkes híve és résztvevője volt, amiért a szabadságharc bukása után a bródi várban tartották vizsgálati fogságban. A Muttnyánszky család felmenői kezdetben egy „t” betűvel írták a nevüket. A családnév két „t” betűvel írt alakban először az 1817. április 2-án Nagykanizsán született Muttnyánszky Alajos 1842. december 19-én kelt ügyvédi oklevelén fordul elő, lásd az [1]-es munka 91. oldalán. Ezt követően ő is és leszármazottai is kivétel nélkül két „t” betűvel, Muttnyánszky alakban szerepelnek az anyakönyvi bejegyzésekben és a fellelt, rájuk vonatkozó dokumentumokban.

Muttnyánszky Ádám professzor édesapja, Muttnyánszky Ádám későbbi táblabíró, 1846. szeptember 20-án Bonyhádon született. Ügyvédi oklevelét Pesten, 1870. október 10-én szerezte meg, majd bíró lett. 1873-tól albíró volt. 1879-től járásbíróként, 1906-tól királyi ítélő táblai bíróként vezette a Pestvidéki kir. Járásbírószéket. Az 1870-es években budapesti állandó lakos lett. 1879. október 29-én vette feleségül Bartos Zsófiát Vácon. Hat gyermekük született. Muttnyánszky Ádám – akkor még járásbíró - 1896. november 7-én kelt adásvételi szerződéssel Solymáron vett meg egy 1000 négyszögöles telket az azon álló házzal együtt. Ebben szerepe lehetett Solymár kies fekvésének és annak, hogy a Nyugati pályaudvarról induló vonattal 50 perc alatt elérhetővé vált [8]. Ettől kezdve két helyen élt Muttnyánszky Ádám táblabíró családja. Akiket a munkahelyük vagy a tanulmányaik Budapesthez kötöttek, azok Budapesten laktak, a többiek Solymáron⁵. (Lásd az [1]-es munka 11-14. oldalain foglaltakat.) Muttnyánszky Ádám táblabíró 1913-ban vonult nyugállományba.

Muttnyánszky Ádám professzor édesapjának 1920-ban bekövetkezett halála után a solymári családi ház üresen maradt. Ekkorra a testvérei már kiröpültek a családi fészekből, Muttnyánszky Ádám is elköltözött Erzsébet nővérével együtt Solymárról Pilisvörösvárra. Ezért 1921. szeptember 29-én eladták solymári családi házukat.

A Muttnyánszky család solymári élete rövid volt, 1896-tól 1921-ig tartott. Mégis nagyon megszerethették Solymár dolgos népét és a község nagyon szép fekvését. Ez lehet a magyarázata annak, hogy habár 90 éve nem laknak Solymáron, mégis kötődnek ehhez a községhez, ide temetkeznek napjainkban is⁶. 2000-ben Muttnyánszky Kamillát Fonyódról, 2005-ben pedig dr. Muttnyánszky Dénest Budapestről temették ide, családi sírboltjukba.

JEGYZETEK

Dolgozatomban akkor utalok jegyzetekre, ha **nem akarom megtörni a főszöveg gondolatmenetét**, de ahhoz szorosan kapcsolódó információt szeretnék közölni az olvasóval, vagy **ha ki akarom egészíteni**, a főszövegben mondottakat. Ezek a jegyzeteim a következők.

¹ Muttnyánszky Ádám professzor édesapjának is Ádám volt a keresztnéve. Ezért ebben a dolgozatban a félreértések elkerülésére mindig kiteszem a Muttnyánszky Ádám név után, hogy a táblabíró Muttnyánszky Ádámra vagy a professzor Muttnyánszky Ádámra vonatkozik-e az adott megállapítás. Az idősebb és az ifjabb Muttnyánszky Ádám megkülönböztetést azért nem használom, mert a táblabíró Muttnyánszky Ádám 1920-ban hunyt el, fiának nagy ívű szakmai munkássága pedig csak ezt követően kezdett kibontakozni, amikor a Budapestvidéki Kőszénbánya Részvénytársaság szolgálatába állt, s annak gépészeti főmérnökeként igényesen, igen magas szakmai színvonalon oldotta meg a bányauzem legkülönbözőbb gépészeti feladatait. **Az ifjabb Muttnyánszky Ádám nevet nem használta, sem a bányauzem gépészeti főmérnökeként, sem egyetemi tanárként. Publikációin, egyetemi jegyzetein, tankönyvein sem szerepel ilyen alakban a neve, egyetlen esetben sem. Úgy vélem, nekem is ehhez kell tartanom magamat.**

² Seres István a [2]-es munka 64. oldalának második bekezdésében, továbbá a [3]-as munka **Adatok Solymár Történetéből** című fejezetének, XVIII. Század című alfejezetében **Solymár újratelepülése** címmel – többek között - a következőket írja.

„Hogy Solymár lakói konkrétan mikor és honnan települtek ide, **erre vonatkozó adatok nem állnak rendelkezésre**, sajnos a solymári egyházi anyakönyvek, amelyek erre vonatkozólag eligazítást adhatnának, az 1862 évi tűzvész során elégték. Ilyen értelmű levéltári kutatásokat pedig még nem folytattak.

A Németországban kiadott **Jahrbuch der Ungardeutscher 1982 c. évkönyvben** megjelent **Lorenz Taller**, Jöhlingen-i lakos **Solymár im Ofner Bergland vor den Toren de Landeshauptstadt** című cikke, aki a helytörténeti kutatásaira hivatkozva erre a kérdésre bizonyos válaszokat ad, **azonban nem írja meg, hogy az adatokat milyen forrásból szerezte**. Szerinte az első négy család a török idők után érkezett Solymárra és újra alapították a falut. Ezek az Appel, Dauner, Herwert és Pfeiffer családok voltak. 1720-ban 5 család érkezett Szentendréről. Ezek a Grenedics, Melherits, Panadics, Peragowits és Schokáts családok voltak. 1730 táján Schwartzwald, Bajor erdő és Würtenbergből, majd újabb telepesek jöttek Donau-wörth környékéről. Ezek a Blum, Erk, Herolt, Pillmann, Mülwich, Wenzl, Westwingel családok voltak. Velük egyidőben Donau-eschingen környékéről a Bruckner, Jodt, John, Lang, Seidler, Thaler nevűek érkeztek. 1736 körül Solymáron 47 adófizető család volt. 1761. táján érkeztek a Hellebrandt, Zwickl, Kopp, Draxler, Huwer családok. **1880 - ig a szomszéd községekből az alábbi családok költöztek ide, vagy házasságkötés folytán lettek solymáriak:** Pilisvörösvárról Feldhoffer, Isack, Meindi, Spiegelberger; Nagy-kovácsiból a Pitz és Schneider; Pesthidegkútról Enczmann, Róth, Schäffer, Stadtmüller; Perbárról a Paxián, Piri, Baron; Zsámbékról a Tafferner; Piliscsabáról a Kurtz, Krug, Schmidt; Pilisszentivánról a Mandel; Budakesziről a Ringler, Winkhardt; Budakalászlóról a Weiszhar; Pilisborosjenőről a Szedlack, Schadbauer; Pomázlóról a Muschitz; **Lengyelországból a Muttnyánszky, Posovszky, Ottliczky, Lisitzky; Budapestről az Ascher, Barvig, Peres, Seitz és Okeli család érkezett.**” (Ebben a bekezdésben a félkövér szedéssel való kiemelések tőlem származnak: B. I.)

Mivel a Muttnyánszky család Solymárra érkezésére vonatkozó adatról – akárcsak a többi adatról – Lorenz Taller nem írja meg, hogy milyen forrásból szerezte, ezért **ezen adatok helytálló volta nem ellenőrizhető, így azok bizonyítottan sem tekinthetők.**

Magam azonban **megadtam az általam felhasznált forrásmunkákat, ezért állításaim helytálló volta bárki által ellenőrizhető, amire az I. fejezet utolsó három bekezdésében már rámutattam.**

³ Hogy a solymári anyakönyvek mekkora része semmisült meg, és mekkora része maradt meg, erre vonatkozólag **az irodalomban nem találtam adatokat**. Ezért ezeket az adatokat magam tisztáztam.

⁴ Azért csak eddig, mert az 1894. évi XXXIII. tc. alapján 1895. október 1-jétől bevezették Magyarországon a születések, a házasságkötések és az elhalálozások állami anyakönyvezését. 1895. október 1-jétől a betelt állami anyakönyvekben található bejegyzésekről a megyei levéltárak és a megyei jogú városok levéltárai tudnak felvilágosítással szolgálni. **Az állami anyakönyvekben lényegesen több bejegyzés található, mint az egyházi anyakönyvekben**, mert az elvált katolikus felek újabb egyházi házasságot nem köthetnek, polgári házasságkötésüknek azonban nincs akadálya, ha előző polgári házasságukat törvényesen felbontották.

- ⁵ A [6]-os munka 294. oldalán, az első három bekezdésben szó esik a Dauner keresztről, a Schäffer keresztről, és a Temetkezési Egyesület által állíttatott kőkeresztről és ezek feliratairól. Azonban **az 1993-ban megjelent [6]-os munka 162. oldalán a bal hasáb első bekezdésében nem esik szó arról, hogy a Vasút utca és a Major utca sarkán álló kőkeresztet Muttnyánszky keresztnek nevezik, mert Muttnyánszky Ádám táblabíró állíttatta.** Jó lenne, ha nem merülne feledésbe, hogy ki és miért állíttatta, s hogy miért „JÉZUSOM AZ ÉN SEGÍTSÉGEMRE SIESS” a felirata. (E kőkereszt állíttatásának és feliratának történetét lásd az [1]-es munka 14. oldalának hatodik bekezdésében.)
- ⁶ Dr. Jablonkay István még az 1990-es évek közepén mondta el nekem, hogy **Muttnyánszky Ádám táblabíró sokat tett a solymári temető szépítéséért. Az ő intézkedésére telepítették a temető szép fasorait, neki köszönhetik a solymáriak.**

IRODALOMJEGYZÉK

- [1] Bánki Imre – Ludvig Győző: Muttnyánszky Ádám családfája, rokonsága, életrajza. Püski Kiadó Kft., Budapest, 1998.
- [2] Adalékok és Emlékiratok Solymár Nagyközség Történetéhez. Szerkesztette Seres István. Helytörténeti Alapítvány Solymár, **2002.** http://www.solymarvar.hu/_solymarkonyv/s2_konyv.pdf
- Seres István: Muttnyánszky Ádám (1889 – 1976)** című életrajzát lásd e munka 185-186. oldalain.
- [3] Adalékok és Emlékiratok Solymár Nagyközség Történetéhez. Helytörténeti Alapítvány Solymár, **2006.** www.solymar.hu A Muttnyánszky Ádám (1889 – 1976) című életrajzot lásd e honlapon az **Adalékok Solymár Történetéhez** című fejezet **XX. Század** című alfejezetében **Muttnyánszky Ádám (1889 – 1976) – (Seres István)** címen.
- [4] Dr. Bánki Imre kutatásai alapján helyesbített **szöveg.** Lásd Solymár honlapján a [3]-as irodalmi hivatkozásban megadott **Muttnyánszky Ádám (1889 – 1976) – (Seres István)** című életrajz után.
Ebben a dolgozatban pedig az M2 mellékleten az előbb említett anyag ”A Bánki Imre kutatásai alapján helyesbített **Muttnyánszky életrajz**” címen található meg.
- [5] Muttnyánszky Ádám professzor Származási táblázatának jelzete a BME Levéltárában: BME Levéltára 428. fond. Muttnyánszky Ádám iratai, 2. doboz.
- [6] Seres István: Solymár története és néprajza. Helytörténeti Alapítvány Solymár, 1993.
http://www.solymar.hu/tortenet/1k_001_352.htm
- [7] Magyar Értelmező Kéziszótár. Akadémiai Kiadó. Budapest, 2003. 1033. p.
- [8] Magyarország Vármegyéi és Városai, Magyarország Monografiája, Pest–Pilis–Solt–Kiskun Vármegye II. Szerkesztette: Dr. Borovszky Samu. 181. p.

Muttnyánszky Ádám (1889 - 1976)

Seres István

A Muttnyánszky család a XVIII. század elején került Solymárra, lengyel származásúak voltak. A családi házuk a jelenlegi orvosi rendelő helyén állott. Orvosi rendelő céljára az első világháború idején vette meg tőlük a község. A család őseinek a sírja még ma is megtalálható a solymári temető régi részén, a papi sírok szomszédságában, ami jelképes is lehet, mert az ott eltemetett múlt századi solymári papokkal a lakásuk is szomszédos volt. A házhoz nagykiterjedésű kert is tartozott.

Ifjúkorát Solymáron töltötte, édesapja járásbíró volt. A jeles minőségű érettségi után 1907. évben beiratkozott a kir. József műegyetem gépészmérnöki szakosztályába, ahol kiváló minőségű, neves tanárok keze alá került. 1911-ben szerzett diplomájával meghívták az egyetemre tanársegédnek a szilárdságtan tanszékre. Az első világháború négy éves frontszolgálatát után a műszaki mechanikai tanszék adjunktusi állását foglalta el, majd 1920-ban a hallgatók számának jelentős csökkenése miatt megvált az egyetemi állásától.

1920 - 1938 között a Budapest-vidéki Kőszénbánya Pilisvörösvári bányájának előbb mérnöke, majd a bányauzem gépészeti főmérnöke lett. A háborús gazdálkodás miatt a bánya gépészeti és szállítási berendezései meglehetősen elhanyagolt állapotban voltak. A munkája során megfigyelte az akna szállító gépek kötelein bekövetkezett szálszakadásokat, a kötélárcsák kopását, a csapágyak melegezését stb. és mindezekről gondos feljegyzést készített. Ezek alapján még időben tudott intézkedni a korábban sűrűn előfordult üzemi balesetek és üzemzavarok megelőzéséről.

A pilisvörösvári bányához több akna tartozott szállítóberendezéssel, a solymári szénosztályozóhoz sodronykötélpálya szállította a szenet. Ezeken túl számtalan csővezeték (gőz, víz) és távkábel karbantartása tartozott a keze alá, melyhez az egyetemen tanultakra szüksége volt, sőt a technika fejlődése miatt ismeretei bővítésre szorultak. Műszaki könyvtárát külföldi művekkel a saját pénzén fejlesztette, mert a vállalat erre nem adott pénzt. 1933-ban súlyos bányaszerencsétlenség történt, vízbetörés miatt a bent rekedt 9 bányászt az általa tervezett és megépített külön akna útján tudták élve kihozni.

Munkásságának eredményét, a feljegyzései alapján mások okulására közzé akarta tenni, de ehhez a bánya igazgatósága nem adta meg az engedélyt, nehogy a konkurencia megismerje és alkalmazza a cikkekben szereplő megoldásokat, mert az a részvényeseik érdekeit sértette volna.

A bánya megszűnése után újból visszament az egyetemre oktatni, ahol 1942-ben a műszaki mechanikai tanszék vezetésére kapott kinevezést. Tevékenységét a már részben elavult tananyag korszerűsítésével kezdte. Irányításával teljes átdolgozásra kerültek a hallgatók részére kiadandó feladatok és szigorlati kérdések. A jegyzeteit oktatási tankönyv kiadása céljára rendezte, azonban ezeknek a kiadására csak a háború után kerülhetett sor. Jegyzeteit a Tankönyvkiadó Vállalat 1950-től kezdve egyetemi tankönyvként adta ki, melyekből egyesek 5, illetve 8 kiadást értek meg. 70 éves korában, saját-elhatározásából nyugdíjba ment. 1976-ban bekövetkezett halálakor - végakarátának megfelelően - Solymáron helyezték örök nyugalomba.

Születésének 100. évfordulóján a solymári temetőben lévő sírjánál a Budapesti Műszaki Egyetem koszorúzási ünnepélyt rendezett, ugyanakkor az egyetem központi könyvtára emlékkiállítást rendezett, majd sor került a Műegyetem kertjében Dr. Muttnyánszky Ádám Kossuth díjas egyetemi tanár szobrának leleplezésére és róla nevezték el a Ka 51. tantermet, ahol emlékezetes előadásainak többségét tartotta.

A Bánki Imre kutatásai alapján helyesbített Muttnyánszky életrajz

A Muttnyánszky család a XIX. század végén került Solymárra. A családi hagyomány szerint lengyel származásúak. Házuk a jelenlegi orvosi rendelő helyén állott. Orvosi rendelő céljára az első világháború idején vette meg tőlük a község. Muttnyánszky Ádám professzor szüleinek sírja még ma is megtalálható a solymári temető régi részén, a papi sírok szomszédságában, ami jelképes is lehet, mert az ott eltemetett múlt századi solymári papokkal a lakásuk is szomszédos volt. A házhoz nagykiterjedésű kert is tartozott.

Gyermekeiket Budán, ifjúkorát Solymáron töltötte. Édesapja Budapesten járásbíróként - majd 1907-től táblabíróként – a pestvidéki királyi járásbírósgot vezette. A jeles minőségű érettségi után 1907. évben beiratkozott a kir. József műegyetem gépészmérnöki szakosztályába, ahol kiváló minőségű, neves tanárok keze alá került. 1911-ben szerzett diplomájával meghívták az egyetemre tanársegédnek a szilárdságtan tanszékre. Az első világháború négy éves frontszolgálatát után a műszaki mechanikai tanszék adjunktusi állását foglalta el, majd 1920-ban a hallgatók számának jelentős csökkenése miatt megvált az egyetemi állásától.

1920 - 1938 között a Budapestvidéki Kőszénbánya Részvénytársaság Pilisvörösvár, Lipót-aknai bányauzemének előbb mérnöke, majd gépészeti főmérnöke lett. A háborús gazdálkodás miatt a bánya gépészeti és szállítási berendezései meglehetősen elhanyagolt állapotban voltak. Munkája során megfigyelte az akna szállító gépek kötelein bekövetkezett szálszakadásokat, a kötélárcsák kopását, a csapágys meledését stb. és mindezekről gondos feljegyzést készített. Ezek alapján még időben tudott intézkedni a korábban sűrűn előfordult üzemi balesetek és üzemzavarok megelőzéséről.

A Pilisvörösvár, Lipót-aknai bányauzemhez a Lipót I. és a Lipót II. akna, továbbá az Új-akna tartozott. Az ezekből kitermelt szenet a Lipót-aknai szénosztályozón osztályozták, ahonnan sodronykötélpályán szállították a szenet a - Solymár-telep alsó - rakodóra, amelyet a budapest-esztergomi vasútvonal leágazásaként létesített a bányavállalat, s több vágánypárból állt. Ezeken túl számtalan csővezeték (gőz, víz) és távkábel karbantartása tartozott a keze alá, melyhez az egyetemen tanultakra szüksége volt, sőt a technika fejlődése miatt ismeretei bővítésre szorultak. Műszaki könyvtárát külföldi művekkel a saját pénzén fejlesztette, mert a vállalat erre nem adott pénzt.

Munkásságának eredményeit, a feljegyzései alapján mások okulására közzé akarta tenni, de ehhez a bánya igazgatósága nem adta meg az engedélyt, nehogy a konkurencia megismerje és alkalmazza a cikkekben szereplő megoldásokat, mert az a részvényeseik érdekeit sértette volna.

A bánya megszűnése után újból visszament az egyetemre oktatni, ahol 1942-ben a műszaki mechanikai tanszék vezetésére kapott kinevezést. Tevékenységét a már részben elavult tananyag korszerűsítésével kezdte. Irányításával teljes átdolgozásra kerültek a hallgatók részére kiadandó feladatok és szigorlati kérdések. A jegyzeteit oktatási tankönyv kiadása céljára írta, azonban ezeknek a kiadására csak a háború után kerülhetett sor. Jegyzeteit a Tankönyvkiadó Vállalat 1950-től kezdve egyetemi tankönyvként adta ki, melyekből egyesek 5, illetve 8 kiadást értek meg. 70 éves korában, saját-elhatározásából nyugdíjba ment. 1976-ban bekövetkezett halálakor - végakarátának megfelelően - Solymáron helyezték örök nyugalomba.

Születésének 100. évfordulóján a solymári temetőben lévő sírjánál a Budapesti Műszaki Egyetem koszorúzási ünnepélyt rendezett, ugyanakkor az egyetem központi könyvtára emlékkiállítás rendezett, majd sor került a Műegyetem kertjében Dr.h.c. Muttnyánszky Ádám Kossuth-díjas egyetemi tanár mellszobrának leleplezésére és róla nevezték el a Ka 51. tantermet, ahol emlékezetes előadásainak többségét tartotta.

Szülöháza helyén (a Budapest II. kerület, Margit körút 8-10. számú épület Tölgyfa utcai oldalán) egykori tanítványai és tisztelői kezdeményezésére a Gépipari Tudományos Egyesület emléktáblát avatott fel 1998-ban.

Származási táblázat

Házasságot kötöttek: 1845. év november hó 26. n. 8.

Apai nagypapa. 6.

Név: Kutyánosky István
 Születési helye: Nagykanizsa, 1817. II. 2.
 és ideje: 7. k. k.
 Vallása: 7. k. k.
 Keresztelés napja és helye: Nagykanizsa, 1817. II. 2.
 Ha vallását változtatta, előző vallása (vallási) és megkeresztelésének napja: —
 Az anyakönyvi kivonat, vagy a keresztlevelet kiállító hivatal és az anyakönyv folyószámának, vagy a kereszteltet anyakönyve kötetének és lapjának tüzetes megjelölése: Nagykanizsai 7. k. k. plebánia, egh. k. k. anyakönyv kötet: 1. kötet, 40. lap.
 A kivonat helye: 1855. V. 15.

12.

A tizenkettedik rovatot csak annak kell kitölteni, akire az 1210/1941. M. E. sz. rendelet 1. és 4. §-a, valamint az 5. §-a második bekezdésének a rendelkezéseit a rendelet 9. §-ában foglalt valamely mentességi ok miatt nem kell alkalmazni.

- Az 1914—1918. évi háborúban az ellenség előtt tanúsított világi magatartásért
 - kitüntették-e arany vitézségi éremmel?
 - kitüntették-e legkisebb két ízben I. osztályú ezüst vitézségi éremmel?
 - kitüntették-e mint főtisztot, kardokkal ékesített III. osztályú vaskoronarendel, vagy annál magasabb, de ugyancsak kardokkal ékesített kitüntetéssel?
 - vagy kitüntették-e mint törzstisztet kardokkal ékesített III. osztályú vaskoronarendel, de ugyancsak kardokkal ékesített kitüntetéssel?
- Legkisebb 75 százalékos hadirokkant-e?
- a) Az 1939. IV. tc. 2. §-a első bekezdésének 6. pontjában meghatározott kivétel alá esik-e?
- b) A 7720/1939. M. E. sz. rendelet 66. §-ában meghatározott kivétel alá esik-e?
- c) A 2230/1941. M. E. sz. rendelet 3. §-ában meghatározott kivétel alá esik-e?
- d) A 8550/1941. M. E. sz. rendelet 2. §-ában meghatározott kivétel alá esik-e?
- A fentebb 1—3. alatt elődoltakat tanúsító okmányt kiállító hatóságnak, magának az okmánynak, számnak és kötetének tüzetes megjelölése:

Apai nagyanya. 7.

Név: Ribitska József
 Születési helye: Gyomai, 1829. V. 27.
 és ideje: 7. k. k.
 Vallása: 7. k. k.
 Keresztelés napja és helye: Gyomai, 1829. V. 27.
 Ha vallását változtatta, előző vallása (vallási) és megkeresztelésének napja: —
 Az anyakönyvi kivonat, vagy a keresztlevelet kiállító hivatal és az anyakönyv folyószámának, vagy a kereszteltet anyakönyve kötetének és lapjának tüzetes megjelölése: Gyomai 7. k. k. plebánia, kötet: 1. kötet, 80. lap.

Házasságot kötöttek: 1879. év október hó 29. n. 5.

Apa. 3.

Név: Kutyánosky István
 Születési helye: Gyomai, 1846. IX. 20.
 és ideje: 7. k. k.
 Vallása: 7. k. k.
 Keresztelés napja és helye: Gyomai, 1846. IX. 20.
 Ha vallását változtatta, előző vallása (vallási) és megkeresztelésének napja: —
 Az anyakönyvi kivonat, vagy a keresztlevelet kiállító hivatal és az anyakönyv folyószámának, vagy a kereszteltet anyakönyve kötetének és lapjának tüzetes megjelölése: Gyomai 7. k. k. plebánia, kötet: 1. kötet, 80. lap.

A származást igazoló. 1.

Név: Kutyánosky István
 Születési helye: Budaörs, 1889. X. 4.
 és ideje: ap. k. k.
 Vallása: ap. k. k.
 Keresztelés napja és helye: Budaörs, 1889. X. 4.
 Ha vallását változtatta, előző vallása (vallási) és megkeresztelésének napja: —
 Az anyakönyvi kivonat, vagy a keresztlevelet kiállító hivatal és az anyakönyv folyószámának, vagy a kereszteltet anyakönyve kötetének és lapjának tüzetes megjelölése: Budaörs (Buda) ap. k. k. kötet: 1. kötet, 118. lap.

Anyai nagypapa. 9.

Név: Barth István
 Születési helye: Vác, 1822. X. 25.
 és ideje: 7. k. k.
 Vallása: 7. k. k.
 Keresztelés napja és helye: Vác, 1822. X. 25.
 Ha vallását változtatta, előző vallása (vallási) és megkeresztelésének napja: —
 Az anyakönyvi kivonat, vagy a keresztlevelet kiállító hivatal és az anyakönyv folyószámának, vagy a kereszteltet anyakönyve kötetének és lapjának tüzetes megjelölése: Váci felőrvári 7. k. k. plebánia, kötet: 1. kötet, 178. lap.

Anyai nagyanya. 10.

Név: Lina Ester
 Születési helye: Vác, 1833. IV. 27.
 és ideje: 7. k. k.
 Vallása: 7. k. k.
 Keresztelés napja és helye: Vác, 1833. IV. 27.
 Ha vallását változtatta, előző vallása (vallási) és megkeresztelésének napja: —
 Az anyakönyvi kivonat, vagy a keresztlevelet kiállító hivatal és az anyakönyv folyószámának, vagy a kereszteltet anyakönyve kötetének és lapjának tüzetes megjelölése: Váci felőrvári 7. k. k. plebánia, kötet: 1. kötet, 40. lap.

A Származási táblázat rovatait büntetőjogi és legyezői felelősségem tudatában, a valóság szerint kitöltöttem ki.

Budaörs, 1944. évi április hó 25. n.

Kutyánosky István (oldalsó)

Házasságot kötött: vel. 2.

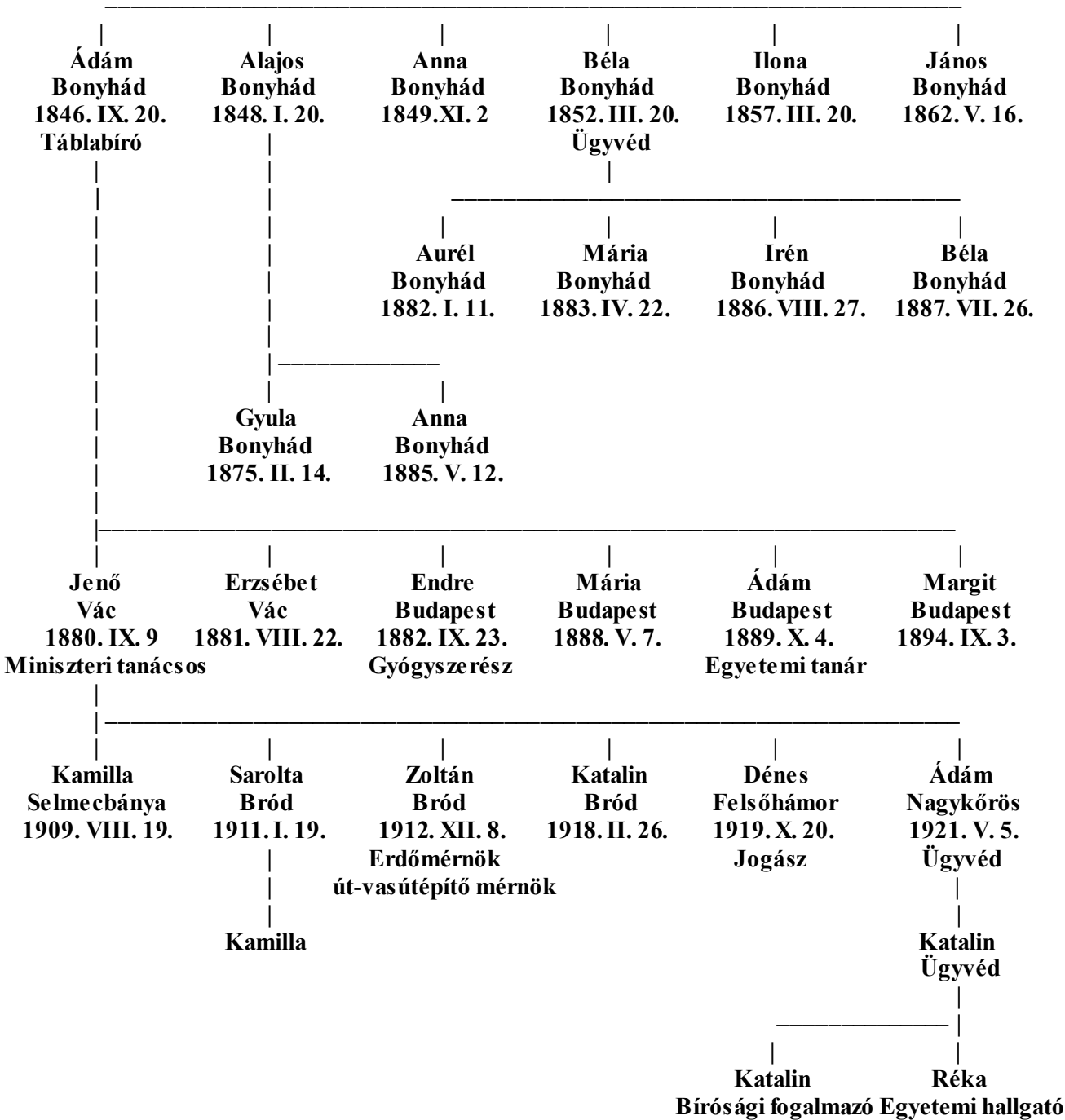
19. év hó n.

A bemutatott 500/42 Kt-1940 sz. Katonai Névtárazs alapszám alapján igazoljuk.
 Budapest, 1944. évi április hó 25. n.
 Kutyánosky István
 hivatal/önök.
 A Jókai Elnök
 az igazolóbizottság tagja.

MUTTNYÁNSZKY ÁDÁM PROFESSZOR CSALÁDFÁJA

Mutnyánszky Alajos tanító és Tavali Rozália
Házasságot kötöttek Nagykanizsán, 1811. május 12-én
Leszármazottaik:

Mutnyánszky (1842. december 19-től: Muttnyánszky) Alajos
Nagykanizsa
1817. IV. 2.
Ügyvéd

MUTNYÁNSZKY ÁDÁM PROFESSZOR
1741. MÁRCIUS 12-TŐL 1817. ÁPRILIS 2-IG TERJEDŐ
IDŐSZAKBAN
NAGYKANIZSÁN MEGKERESZTELTE, FELLELT FELMENŐI*

A filmtekercs jelzete:	A kötet száma:	Az első anyakönyvi bejegyzés napja:	Az utolsó anyakönyvi bejegyzés napja:	Mutnyánszkyakra vonatkozó anyakönyvi bejegyzések:
A3788	R. KATH. 916/4	1741-03-12	1756-04-15	Nincsenek
A3788**	R. KATH. 916/5	1756-04-01	1808-12-30	1777. június 5. Mutnyánszky Imre ker. napja
A3789	R. KATH. 916/6	1812-12-19	1817-04-02	1817. április 2. Mutnyánszky*** Alajos ker. n.

*A nagykanizsai római katolikus keresztelési anyakönyvi bejegyzésekről készült, a Magyar Országos Levéltárban kutatható mikrofilmek alapján.

**Az 1808. december 30-i bejegyzés után további hét oldalon is vannak bejegyzések 1820-ból, 1805-ből, 1768-ból, 1763-ból és további évekből.

***A Mutnyánszky családi nevet Muttnyánszky Ádám professzor felmenői 1842-ig egy „t” betűvel írták. Két „t” betűvel először Muttnyánszky Alajos 1842. december 19-én kelt ügyvédi oklevelén szerepel. Ettől kezdve Muttnyánszky Alajos ügyvéd és minden leszármazottja Muttnyánszky alakban írta és – ismereteim szerint - írja jelenleg is a családi nevét.

**MUTNYÁNSZKY ÁDÁM PROFESSZOR
1724. JANUÁR 1-JÉTŐL 1817. FEBRUÁR 4-IG TERJEDŐ
IDŐSZAKBAN
NAGYKANIZSÁN HÁZASSÁGOT KÖTÖTT, FELLELT
FELMENŐI***

A filmtekercs jelzete:	A kötet száma:	Az első anyakönyvi bejegyzés napja:	Az utolsó anyakönyvi bejegyzés napja:	Mutnyánszkyakra vonatkozó anyakönyvi bejegyzések:
A3792	R. KATH. 916/14	1724-01-01	1764-08-16	Nincsenek
A3792**	R. KATH. 916/15	1764-10-07	1817-02-04	1811. május 12. Mutnyánszky Alajos ház.

*A nagykanizsai római katolikus házassági anyakönyvi bejegyzésekről készült, a Magyar Országos Levéltárban kutatható mikrofilmek alapján.

**BLANK PAGES 192 – 199.

**KERESTÜNK, DE NEM TALÁLTUNK
MUTTNYÁNSZKY ÁDÁM PROFESSZOR ELHUNYT
FELMENŐIRE
VONATKOZÓ BEJEGYZÉSEKET AZ ALÁBBI, ÁLTALUNK
FELLELT
NAGYKANIZSAI HALOTTI ANYAKÖNYVEKBEN***

A filmtekercs jelzete:	A kötet száma:	Az első anyakönyvi bejegyzés napja:	Az utolsó anyakönyvi bejegyzés napja:	Muttnyánszkyakra vonatkozó anyakönyvi bejegyzések:
A3794**	R. KATH. 916/18	1736-09-23	1776-12-31	Nincsenek
A3794	R. KATH. 916/19	1777-01-02	1818-12-31	Nincsenek

*A nagykanizsai római katolikus halotti anyakönyvi bejegyzésekről készült, a Magyar Országos Levéltárban kutatható mikrofilmek alapján.

**BLANK PAGES 43.

A filmtekercs jelzete a Magyar Országos Levéltárban: A3788		
Keresztelési anyakönyvi bejegyzések 1741-től 1756-ig és 1756-tól 1808-ig.		
Az A3788 jelzetű mikrofilm tekercsen a „Band 5” után, a „BEGIN”-t követően a negyedik oldal jobb alsó sarkában, írógéppel írva a következő olvasható: „II/A. kötet”. Ezt megmutattam a teremfelügyelő levéltáros hölgynek, Nánási Veronikának (06-1-437-0667), és megkérdeztem, hogy ez most „5 kötet” vagy „II/A” kötet? Ő azt válaszolta, hogy ez az „5 kötet”.		
Kötet: 5 Oldal: 353		
1777. június 5-i bejegyzés a Nagykanizsai Római Katolikus Plébánia Kereszteltek anyakönyve 5. kötetének 353. oldaláról		
Locus	Dies	Assistens
Major Canisa	5. Baptus est Emericus filius legitimus Josephus Mutnyanszky et Anna Frank Georgius Kocsis et Maria Hegder P. Josephus	
Locus = helység, Dies = nap, Major Canisa = Nagykanizsa, Baptus est = a „baptisatus est” rövidített alakja, jelentése magyarul: „meg van keresztelve”, filius = fiú, legitim = törvényes, Assistens = a szertartást végző személy		

M8 melléklet

1777. június 5-i bejegyzés a Nagykanizsai Római Katolikus Plébánia Kereszteltek anyakönyve
5. kötetének 353. oldaláról

A filmtekercs jelzete a Magyar Országos Levéltárban: A3792					
Házassági anyakönyvi bejegyzések 1724-től 1764-ig és 1764-től 1835-ig					
Kötet: 15 Oldal: 206					
1811. május 12-i bejegyzés a Nagykanizsai Római Katolikus Plébánia Egybekeltek anyakönyve 15. kötetének 206. oldaláról					
Locus	Dies	Copulati	Aetas	Testes	As sistens
Majori Canisa	12.	Aloÿsius Mudnyanszki colebs Rosalia Tavali colebs	34 34	Mathias Simontsits Stephanus Hentsey	P. Liborius Balogh
Copulati: házasságra lépők, Aetas: életkor, Testes: tanúk, Aloÿsius Mudnyanszki colebs (nőtlen), Rosalia Tavali colebs (hajadon)					

M9 melléklet

1811. május 12-i bejegyzés a Nagykanizsai Római Katolikus Plébánia Egybekeltek anyakönyve
15. kötetének 206. oldaláról

A filmtekercs jelzete a Magyar Országos Levéltárban: A3789						
Keresztelési anyakönyvi bejegyzések 1812-től 1829-ig						
Kötet: 6 Oldal: 153						
1817. április 2-i bejegyzés a Nagykanizsai Római Katolikus Plébánia Kereszteltek anyakönyve 6. kötetének 153. oldaláról						
Locus	Dies	Infans	Parentes	Conditio	Patrini	Minister
Canisa Major	2	Alojsius	Alojsius Mutnyánszký Catharina Tabolý	Nob.	Ladislaus Magyar Regina Psemotký	P. Casparus
Infans: csecsemő, Parentes: szülők, Conditio: társadalmi helyzete, Patrini: keresztszülők, Minister: a szertartást végző személy						

M10 melléklet

1817. április 2-i bejegyzés a Nagykanizsai Római Katolikus Plébánia Kereszteltek anyakönyve
6. kötetének 153. oldaláról

**KERESTÜNK, DE NEM TALÁLTUNK
MUTTNYÁNSZKY ÁDÁM PROFESSZOR FELMENŐIRE
VONATKOZÓ BEJEGYZÉSEKET AZ ALÁBBI, ÁLTALUNK
FELLELT
SOLYMÁRI KERESZTELÉSI ANYAKÖNYVEKBEN***

A filmtekercs jelzete:	A kötet száma:	Az első anyakönyvi bejegyzés napja:	Az utolsó anyakönyvi bejegyzés napja:	Muttnyánszkyakra vonatkozó anyakönyvi bejegyzések:
A469	R. K. II2/1	1816-01-08	1827-12-31	Nincsenek
A469	R. K. II2/2	1828-01-01	1828-12-31	Nincsenek
A469	Az R. K. II2/3 kötetben szerepel egy teljesen különálló lapon az R. K. II2/2 kötetszám	Ezen található meg a: Korrektur und Ergänzungsaufnahmen 1828-09-25-től 1828-12-26-ig		Nincsenek
A469	R. K. II2/2	1833-01-03	1853-03-22	Nincsenek
A469	R. K. II2/3	1854-01-07	1855-12-31	Nincsenek
A470	R. K. II2/3	1856-03-20	1859-12-13	Nincsenek
A470	R. K. II2/4	1859-12-17	1872-12-25	Nincsenek
A470	R. K. II2/5	Militärmatrikel. Ebben bejegyzések 1875-10-29-től 1887-05-14-ig találhatók		Nincsenek
A470	R. K. II2/6	1873-01-03	1884-04-20	Nincsenek
A470	R. K. II2/7	1884-04-20	1895-09-29	Nincsenek

*A solymári római katolikus keresztelési anyakönyvi bejegyzésekről készült, a Magyar Országos Levéltárban kutatható mikrofilmek alapján.

**KERESTÜNK, DE NEM TALÁLTUNK
MUTTNYÁNSZKY ÁDÁM PROFESSZOR FELMENŐIRE
VONATKOZÓ BEJEGYZÉSEKET AZ ALÁBBI, ÁLTALUNK
FELLELT
SOLYMÁRI HÁZASSÁGI ANYAKÖNYVEKBEN***

A filmtekercs jelzete:	A kötet száma:	Az első anyakönyvi bejegyzés napja:	Az utolsó anyakönyvi bejegyzés napja:	Muttnyánszkyakra vonatkozó anyakönyvi bejegyzések:
A469	R. K. II2/1	1816-01-25	1822-10-31	Nincsenek
A469	R. K. II2/1	1827-01-30	1827-12-31	Nincsenek
A469	R. K. II2/2	1828-01-16	1828-12-01	Nincsenek
A469	R. K. II2/2	1833-01-16	1853-02-03	Nincsenek
A469	R. K. II2/2	1854-01-18**	1869-12-30**	Nincsenek
A470	R. K. II2/3	1854-01-18**	1887-05-08**	Nincsenek
A470	R. K. II2/8	1887-05-26	1895-07-04	Nincsenek

*A solymári római katolikus házassági anyakönyvi bejegyzésekről készült, a Magyar Országos Levéltárban kutatható mikrofilmek alapján.

Nincs tévedés!!! Az A469 jelzetű filmtekercsen **sárga színnel kiemelt időpontok közötti időszakra feltüntetett, házasságkötésekre vonatkozó bejegyzéseken kívül az A470 jelzetű filmtekercsen is szerepelnek házasságkötésekre vonatkozó bejegyzések 1854. január 18-a és 1869. december 30-a között. Mindkét tekercsen Michael Thaller és Barbara Braunauer köt házasságot 1854. január 18-án, 1869. december 30-án pedig ugyancsak mindkét tekercsen Dauner Mátyás és Schedler Franciska a házasságkötő felek.

**KERESTÜNK, DE NEM TALÁLTUNK
MUTTNYÁNSZKY ÁDÁM PROFESSZOR FELMENŐIRE
VONATKOZÓ BEJEGYZÉSEKET AZ ALÁBBI, ÁLTALUNK
FELLELT
SOLYMÁRI HALOTTI ANYAKÖNYVEKBEN***

A filmtekercs jelzete:	A kötet száma:	Az első anyakönyvi bejegyzés napja:	Az utolsó anyakönyvi bejegyzés napja:	Muttnyánszkyakra vonatkozó anyakönyvi bejegyzések:
A469	R. K. II2/1	1816-01-30	1822-12-31	Nincsenek
A469	R. K. II2/1	1827-01-30	1827-12-31	Nincsenek
A469	R. K. II2/2	1828-01-19	1828-12-26	Nincsenek
A469	R. K. II2/2	1833-01-14	1853-03-08	Nincsenek
A470	R. K. II2/3	1854-01-02	1857-12-12	Nincsenek
A470	R. K. II2/4	1858-01-06	1874-02-03	Nincsenek
A470	R. K. II2/9	1874-02-12	1887-12-22	Nincsenek
A471	R. K. II2/10	1887-11-24	1895-11-02	Nincsenek

*A solymári római katolikus halotti anyakönyvi bejegyzésekről készült, a Magyar Országos Levéltárban kutatható mikrofilmek alapján.

ÁRVA VÁRMEGYE TÉRKÉPE

Tervezte:
GÖNCZY PÁL.

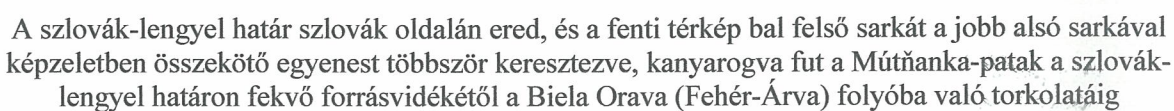
Területe: 2077,22 Klm.

Lélekszám: 84.820

Járások:

- 1. A. Kibini járás
- 2. Vári
- 3. Trautenai
- 4. Nemesztói

TARTALOMJEGYZÉK

I. FEJEZET 1

Muttnyánszky Ádám professzor fellelt felmenőinek lakhelyei 1

II. FEJEZET 4

A Muttnyánszky családnév feltehető eredete és a család – jelenlegi ismereteim szerint - legrégebbre visszavezethető lakhelye 4

III. FEJEZET 5

Muttnyánszky Ádám professzor családtörténetének vázlatos áttekintése Árva vármegyétől Solymárig 5

JEGYZETEK 6

IRODALOMJEGYZÉK 7

MELLÉKLETEK JEGYZÉKE 8

- M1 melléklet Seres István: Muttnyánszky Ádám (1889 – 1976) 8
- M2 melléklet A Bánki Imre kutatásai alapján helyesbített Muttnyánszky életrajz 9
- M3 melléklet Muttnyánszky Ádám professzor Származási táblázata 10
- M4 melléklet Muttnyánszky Ádám professzor családfája 11
- M5 melléklet Muttnyánszky Ádám professzor 1741. március 12-től 1817. április 2-ig terjedő időszakban Nagykanizsán megkeresztelt, fellelt felmenői 12
- M6 melléklet Muttnyánszky Ádám professzor 1724. január 1-jétől 1817. február 4-ig terjedő időszakban Nagykanizsán házasságot kötött, fellelt felmenői 13
- M7 melléklet Kerestünk, de nem találtunk Muttnyánszky Ádám professzor elhunyt felmenőire vonatkozó bejegyzéseket az alábbi, általunk fellelt nagykanizsai halotti anyakönyvekben 14
- M8 melléklet 1777. június 5-i bejegyzés a Nagykanizsai Római Katolikus Plébánia Kereszteltek anyakönyve 5. kötetének 353. oldaláról 15
- M9 melléklet 1811. május 12-i bejegyzés a Nagykanizsai Római Katolikus Plébánia Egybekeltek anyakönyve 15. kötetének 206. oldaláról 16
- M10 melléklet 1817. április 2-i bejegyzés a Nagykanizsai Római Katolikus Plébánia Kereszteltek anyakönyve 6. kötetének 153. oldaláról 17
- M11 melléklet Kerestünk, de nem találtunk Muttnyánszky Ádám professzor felmenőire vonatkozó bejegyzéseket az alábbi, általunk fellelt solymári kereszteleési anyakönyvekben 18
- M12 melléklet Kerestünk, de nem találtunk Muttnyánszky Ádám professzor felmenőire vonatkozó bejegyzéseket az alábbi, általunk fellelt solymári házassági anyakönyvekben 19
- M13 melléklet Kerestünk, de nem találtunk Muttnyánszky Ádám professzor felmenőire vonatkozó bejegyzéseket az alábbi, általunk fellelt solymári halotti anyakönyvekben 20
- M14 melléklet Az egykori Árva vármegye térképe 21
- M15 melléklet Az egykori Árva vármegye egy részének az 1894. évi katonai felmérés során készült térképe 22
- M16 melléklet A szlovák-lengyel határ szlovák oldalán ered, és a fenti térkép bal felső sarkát a jobb alsó sarkával képzeletben összekötő egyenest többször keresztezve, kanyarogva fut a Mútňanka-patak a szlovák-lengyel határon fekvő forrásvidékétől a Biela Orava (Fehér-Árva) folyóba való torkolatáig 23